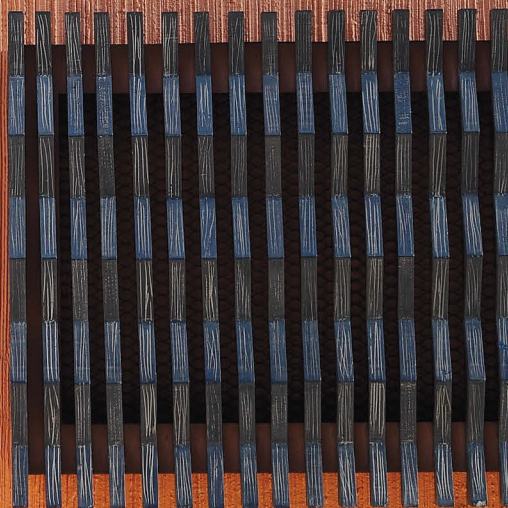

I AM ISSARA

วันวาฬ ของ

ปลาวาฬ

วรสิทธิ์ อิศระ

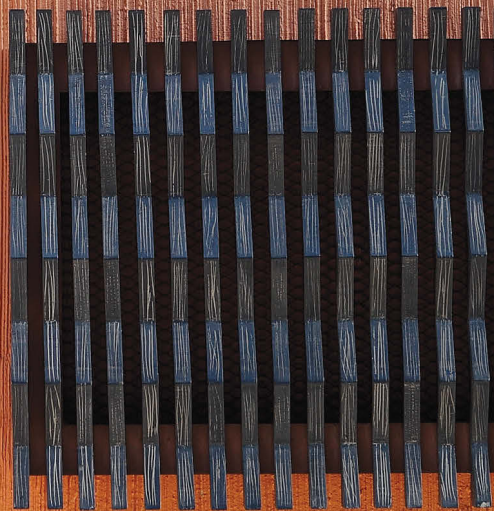

ผู้ปลูกปั้นรีสอร์ทระดับ 5 ดาว มูลค่ากว่า
6000 ล้านบาท สำเร็จตั้งแต่วัย 20s

I AM ISSARA

วันวาฬ ของ
ปลาวาฬ

วรสัทธา อิศระ

ผู้ปลูกปั้นรีสอร์ทระดับ 5 ดาว มูลค่ากว่า
6000 ล้านบาท สำเร็จตั้งแต่วัย 20s

พิมพ์ครั้งแรก เมษายน 2556 ราคา 195 บาท
ข้อมูลทางบรรณานุกรมของห้องสมุดแห่งชาติ
วรสิทธิ์ อิศสระ.

I am Issara.-- กรุงเทพฯ :

เนชั่น อินเตอร์เนชันแนล เอ็ดดูเทนเมนท์, 2556.

152 หน้า.

1. การบริหารธุรกิจ. I. ชื่อเรื่อง.

658

ISBN 978-616-515-461-1

เจ้าของผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

สำนักพิมพ์เนชั่นบุ๊คส์

บริษัท เนชั่น อินเตอร์เนชันแนล เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการบริษัท

สุทธิชัย หยุ่น

กรรมการผู้อำนวยการ

ศิวัชร ชมสุวรรณ

บรรณาธิการบริหาร

ดร. วงศ์สิริ สังขวาศี มียาจิ

บรรณาธิการ

รุจิเรข คชรัตน์

เรียบเรียง

ปิ่นอนงค์ วัชรปาน

พิสูจน์อักษร

วรภากรณ์ วชิราภรณ์

ภาพถ่าย

เจษฎา ชาทิมนตรี

ปก/รูปเล่ม

กฤษฎา แก้วประเสริฐ

กราฟิก

วรเทพ เสริมธนะพัฒกุล, กาญจนา บุพพันทสมัย

ประสานงานฝ่ายผลิต

โชติอนันต์ จิตต์สมบุรณ์

ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด

สมศักดิ์ ใจข้า

ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายขายและการตลาด

ตรีเทพ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ฝ่ายการตลาด

นันทวัน อรุณนิมิตกุล

ฝ่ายขาย

ธนิดา พึ่งเจริญ, หัสนัย จีบจ่อหอ, วารุณี สุพรรณสาร,

ธีระยุทธ คำมอญ, มนต์ศรีณย์ พลใหม่,

จารุวรรณ นาคบำรุง, ภาคภูมิ ยินดี,

ฐาปนรัตน์ จันทร์นุ่ม, ภคพร เพชรดี

สำนักงาน เลขที่ 1858/123-124 ชั้น 29 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260
โทรศัพท์ 0-2338-3694-6 โทรสาร 0-2338-3986, www.nationbook.com, nationbook.tarad.com,
www.twitter.com/Nation_Books, www.Facebook.com/NationBooksFanPage

พิมพ์ที่ บริษัท ดับบลิวพีเอส (ประเทศไทย) จำกัด 167/5 หมู่ 4 ถนนบางนา-ตราด กม. 29.5 ตำบลบางป่อ อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ 10560 โทรศัพท์ 0-2313-4405-6 โทรสาร 0-2313-4445

จัดจำหน่ายโดย บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน) อาคารทีซีไอเอพ ชั้น 19 เลขที่ 1858/87-90 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260 โทรศัพท์ 0-2739-8222, 0-2739-8000 โทรสาร 0-2739-8356-9 www.se-ed.com

สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2556 โดย บริษัท เนชั่น อินเตอร์เนชันแนล เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)
ห้ามลอกเลียนแบบส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบหรือวิธีการใดๆ
ด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาต

หากพบหนังสือมีปัญหาหน้าติด หน้าสลับ หน้าซ้ำ หรือหน้าหาย สามารถขอเปลี่ยนใหม่ได้
จากร้านที่ท่านซื้อ หรือติดต่อสำนักพิมพ์ โทรศัพท์ 0-2338-3694-6

คำนำสำนักพิมพ์

เมื่อเอ่ยชื่อ ปลาวาฬ - วรสิทธิ์ อิศสระ หลายคนย่อมนึกถึง ศรีพันธุ์ โรงแรมแสนสวยระดับ 5 ดาว ที่หลายคนใฝ่ฝันอยากได้ไปพักผ่อนอย่างน้อยสักครั้งในชีวิต

เพราะ “ศรีพันธุ์” คือความสมบูรณ์แบบของธรรมชาติ โรงแรม อาหาร และการต้อนรับ ทั้งสง่างามและสุขสงบอย่างลงตัว จนเป็นที่กล่าวขานของแขกผู้มาเยือน ทั้งคนไทยและต่างชาติ รวมทั้งคนดังระดับโลกอีกหลายคนที่มาพัก

เบื้องหลังความลงตัวย่อมมีที่มา จากชายหนุ่มผู้คลุกคลีตั้งแต่เซตงาน ก่อสร้าง เข้าครัว เลือกเพลง และต้อนรับขับสู้แขกทุกท่านอย่างมีมิตรไมตรี ปลาวาฬ - วรสิทธิ์ อิศสระ จึงจัดเป็นผู้บริหารโรงแรมที่เป็นกูรูตัวจริงเสียงจริง ชีวิตและแนวคิดของเขา ลุยๆ และจับต้องได้ และอาจจุดประกายให้ผู้อ่านหลายท่านลงมือจริงจังกับสิ่งที่รัก เพราะเมื่อเรารักและลงมือทำอย่างตั้งใจ และรู้จริง ความสำเร็จย่อมอยู่ไม่ไกล

วันวาฬ ของ ปลาวาฬ-วรสิทธิ์ อิศสระ จึงเป็นหนึ่งใน Young Millionaires Series ที่ทางเนชั่นบุ๊คส์ภูมิใจนำเสนอ

ด้วยความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์เนชั่นบุ๊คส์

I AM ISSARA

ชีวิตอิสระกับ “ธุรกิจ” ของผม

สิ่งที่ผมอยากบอกทุกคน คือไม่มีอะไรได้มาง่ายๆ...ถ้าไม่ลงมือทำ คงไม่มีวันสำเร็จ และผมอยากสร้างผลงานด้วยตัวเอง ไม่ใช่แค่ให้คนอื่น บอกว่าสิ่งที่เราได้ทำหรือสิ่งที่เราได้มา เพียงเพราะเป็นลูกใคร...หรือนามสกุลอะไร...

สิ่งที่ผมทำได้ในวันนี้ คือการทำความรู้จักตัวเอง และค้นหาความต้องการของตัวเองเจอ ผมรู้ว่าตัวเองมีความฝันตั้งแต่เด็ก ว่าผมอยากโตเป็นผู้ใหญ่เร็วๆ คิดแบบเด็กๆ ตอนสักสี่ห้าขวบในเวลานั้นว่าอยากหาเงินเองได้ เพื่อที่จะใช้จ่ายเงินได้อย่างตามใจตัวเอง ไม่อยากขอพ่อแม่...เลยอยากเป็นนักธุรกิจ...

“เป็นนักธุรกิจ” ฟังดูเหมือนเป็นของง่าย แค่อยากแล้วคงเป็นได้เลย เพราะหลายคนอาจมองว่าผมมีต้นทุนชีวิตที่ดี ด้วยชื่อเสียงและพื้นฐานธุรกิจจากนามสกุลตัวเอง คนรอบให้คำว่าครอบครัวผมเป็น “เศรษฐี” แต่ผมไม่ได้รู้สึกแบบนั้น

ในความเป็นจริงแล้ว หัวใจสำคัญในการทำ “ธุรกิจ” ที่อยู่ในหัว ให้เกิดขึ้นได้มีมากกว่านั้นอีกมาก และสำหรับผม เรื่องที่ดูเหมือนจะง่าย กลับยากเป็นเท่าตัว เมื่อผมต้องต่อสู้กับทัศนคติแรกแบบนั้นของผู้คน เพื่อให้ได้รับความเชื่อถือและนับถือในฐานะตัวผมกับผลงานที่ผมสร้าง ด้วยมือของตัวเอง...ให้เขา “เชื่อ” ว่าผมทำอะไรได้แบบเดียวกับที่ผมเชื่อว่าผมทำได้ ผมจึงต้อง “ทำงาน” มากกว่าใคร ๆ และผมพิสูจน์ตัวเองให้ทุกคนเห็นด้วยการลงมือทำมากกว่าแค่ชี้นิ้วสั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนที่มักประสบการณ์กว่า ด้วยการใช้ประสบการณ์ของผมที่มี “เพียงพอ” แม้จะอายุเพียง 20s สำหรับการ “ทำ” ธุรกิจมูลค่าหลายพันล้านให้เดินหน้า และยังคงเพิ่มมูลค่าต่อไป ทั้งวางแผนอย่างดี ลงมือทำอย่างรอบคอบ หรือแม้แต่รับฟังผู้อื่น ที่สำคัญต้องทำความรู้จักและทำความเข้าใจตลาด พร้อมกับสร้างรายละเอียดทุกเม็ดที่แตกต่างเพื่อเป็นจุดขาย แต่ขอบอกจากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ว่าเงินที่ได้มายังไม่ได้ทำให้รู้สึกยิ่งใหญ่เท่ากับความรู้สึกที่ “ทำได้!” เพราะนั่นทำให้ผมเข้าใจความหมายของธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ ว่าถึงมีแค่เงินทุน แต่ถ้าไม่มีเป้าหมายและความตั้งใจจริง สิ่งที่ยากได้ก็คงเป็นเรื่องยาก

กรอบอิสระของผม คือ รู้ว่าตัวเองต้องการอะไร

ผมทำงาน ไม่ได้อยากดัง แต่อยากสำเร็จมากกว่า อยากได้ชื่อจากผลงานที่ผมสร้าง สิ่งที่ผมได้เรียนรู้จากชีวิต จึงมาจากประสบการณ์ในการได้ลงมือทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง แม้จะอิสระแต่ผมทำงานอย่างหนัก ในสิ่งที่ตัวเองต้องการ ผมใช้ชีวิตอย่างเต็มที่ และผมทำธุรกิจด้วยหัวใจบริการ...แบบใช้สัญชาตญาณประกอบกับการศึกษาข้อมูลอย่างเข้มข้น แต่ผมชอบลงมือทำด้วยวิธีที่ง่าย คนอื่นเลยอาจเห็นว่าชีวิตผม

ดูสบายมาก ทั้งที่จริงงานหนักมาก และที่สำคัญคือต้องมีคุณธรรม
ผมโชคดีที่พ่อแม่ พี่น้องและครอบครัวให้มีชีวิตอิสระ เปิดโอกาสให้ผม
สร้างผลงานด้วยตัวเอง และผมยังโชคดีที่มีทีมงานยอดเยี่ยมช่วย
สานต่อสิ่งที่เริ่มให้ก้าวเดินไปข้างหน้า

ขอแนะนำ “บ้าน” ของผม...ศรีพันวา...ผลงานที่ผมคลุกฝุ่นและ
ดูแลมันจนเกือบจะเป็นสิบปีแล้ว ตั้งแต่ที่นี้ยังเป็นดินอยู่เลยในตอนเริ่มต้น
จนวันนี้ศรีพันวา ได้ชื่อว่าเป็นโครงการบ้านตากอากาศและโรงแรม
พูลวิลล่าราคาแพงที่สุด ด้วยคุณค่าของบริการที่ได้รับตอบแทนกลับ...
อย่างที่ผมอยากให้ เป็น และนั่นไม่ใช่เรื่องบังเอิญ

ผมอยากให้คุณมาเห็นพระอาทิตย์สวยตกดินที่มุมหนึ่งของ
ศรีพันวา แม้มันจะเกิดขึ้นทุกเย็น แต่ผมก็ไม่เคยเบื่อ ภูเก็ตเป็นเมืองที่
คนน่ารัก อาหารอร่อย มีความสะดวกสบายในการเดินทางและมีวิว
กับทะเลที่สวยงาม...เป็นที่ที่ผมอยู่แล้วมีความสุข

ในวันนี้คำพูดจาก “แขกและผู้คนจากนอกบ้าน” นับตั้งแต่คำชม
ที่ยิ่งใหญ่ ให้ศรีพันวาเป็น “สวรรค์บนดิน”...เป็น TOP BEST
DESTINATION IN THE WORLD หรือแม้แต่คำชมเล็กๆ น้อยๆ
ประจำวันจากลูกค้า ว่าศรีพันวาบริการดีสำหรับทั้งคนไทยและต่างชาติ
มีอาหารอร่อย และใส่ใจรายละเอียดต่างๆ ในการดูแลพวกเขาเป็นอย่างดี
...ทำให้ผมรู้สึกดีและหายเหนื่อยได้เสมอ ผมเคยฝันไกลให้ศรีพันวา
เป็นโรงแรมแบรนด์ไทยที่เป็นที่รู้จักระดับโลกคลาส และในวันนี้
ผู้คนก็พูดถึงเธออย่างนั้น แม้เป้าหมายภายในตัวผมจะเป็นแค่การทำให้
ผมต้องการให้เกิดขึ้น แต่อย่างน้อยก็ทำให้คนที่อื่นรู้จักที่นี่ โดยที่เรา

ก็ยังคงรักษาสິงดีที่เริ่มต้นไว้ แล้วยังต้องหาสิ่งตื่นเต้นใหม่ ๆ ไม่หยุดนิ่งและ พัฒนาสิ่งที่ยังไม่เพอร์เฟคของตัวเองต่อไป

เพียงแต่ผมไม่ชอบแข่งขันกับใคร...นอกจากแข่งกับตัวเอง เรา ตั้งเป้าให้ดีที่สุดในวันนี้และพอวันรุ่งขึ้นให้นับเป้าหมายเดิมนั้นเป็นสิ่งที่แย่ที่สุดแทน เพื่อให้เราได้ท้าทายตัวเองทำสิ่งที่ยากยิ่งขึ้นไปอีกต่อไป ในทุก ๆ วัน...เคล็ดลับที่ผมบอกตัวเองดัง ๆ ทุกวัน

ถ้าคุณสังเกตเห็น “เลข 8” ที่แขนเสื้อชุดทำงานของพวกเรา ต้องบอกว่า นอกจากจะเป็นเลขที่ดีแล้ว ยังจะบอกความเป็น ศรีพันวา ได้อย่างน้อย อย่างหนึ่ง เพราะมาจากที่อยู่ของเราคือ เลขที่ 88 หมู่ 8 แห่งแหลมพันวา แล้ว ผมยังคิดว่าการที่ความหมายของ Infinity ...ความไร้ขีดจำกัด หรือ ไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งใช้แทนกันโดยสัญลักษณ์สากล “8” นั้น อาจจะบังเอิญ บอกอะไรถึงความเป็นเราได้อีกบ้างเล็กน้อย

ขอแนะนำตัวเอง “**วรสิทธิ์ อิศระ**” ชื่อผมมีความหมายว่า “**ผู้รู้**” และไม่มีกัณฑ์ที่ตัวสะกด ถ้าเป็น “**ขอสามคำ**” ให้ตัวเอง...ผมคง ขอบอกว่า “**ซิลล์**”...“**ตรงไปตรงมา**”...และ... “**อิสระ**”

สารบัญ

1 MY DAD, MY IDOL

พ่อ กับ ผม...ลูกไม่หกล้มได้ต้น

13

2 MY DREAM, BUSINESS MAN

นักธุรกิจ...ความฝันของผม

27

3 MY LIFE THE KINGDOM OF Sri paliwa

“ศรีพันวา” บ้านของผม

49

4 MY LIFE THE KINGDOM OF Sri paliwa II

เรียกกันว่า “อาณาจักร” || แห่งตัว “S”

71

5 THE ART OF BUSINESS MANAGEMENT

หัวใจสำคัญ || แห่งสมรรถนะทางธุรกิจ

89

6 F&B - MY FAVORITES&BELOVED

อาหาร...และบรรดาความสุขที่จับต้องได้ของผม

105

7 THE SKY IS UNLIMITED

โลกใบใหญ่ของนักธุรกิจวัยต้น 30s

123

8 ONLINE IS FUTURE

ออนไลน์...อนาคตแห่งโลกธุรกิจ

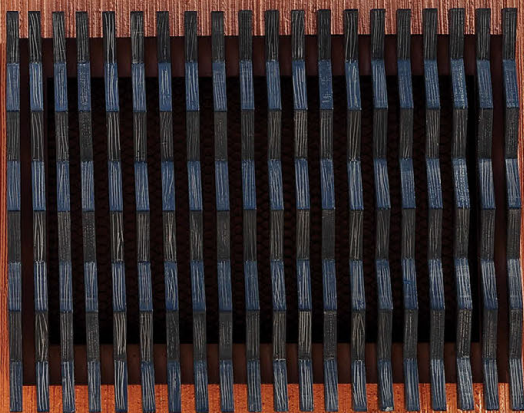
137

บทส่งท้าย - I AM ISSARA

อิสระในโลกของปลาฉลาม

148

MY DAD, MY IDOL

พ่อ กับ ผม...ลูกไม้หล่นไม่ตก

ผมมีอิสระในการวางชีวิตของตัวเองมาก...พ่อแม่เลี้ยงผมแบบให้เราออกไปค้นหาตัวเอง ทำให้ชีวิตผมได้ประสบการณ์มากมายจากการใช้ชีวิตและต้องดูแลตัวเองมาตลอด ไม่ต้องมีแบบแผนอะไรให้ยึดติดนักอยากทำอะไรก็ทำ...อยากทำอะไรก็ได้ทำ เว้นแต่เรื่องเงินที่พ่อแม่ไม่ได้อนุญาตให้ขอกันง่ายๆ...กว่าจะได้เงินนอกเหนือจากค่าขนม ยังต้องอธิบายความจำเป็นกันอย่างยาวยืด ค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นเพื่อใช้ตามใจตัวเอง...จึงไม่ต้องพูดถึง

ผมคิดว่าการที่พ่อแม่เลี้ยงผมแบบนั้น ทำให้ผมรู้จักว่าเงินมีความหมายอย่างไร และเมื่อโตขึ้นผมถึงเข้าใจว่า ที่ตอนเด็กผมต้องดิ้นรนหาเงิน เองนั้น ยังเป็นการสะสมให้ผมเรียนรู้ที่จะ “หาเงิน” ด้วยตัวเอง และต่อยอดมาเป็นการสร้างธุรกิจในตอนต่อไป รวมไปถึงการทำความรู้จัก “คุณค่า” ของเงิน และเมื่อเราสามารถหาเงินเองได้...จึงสมควรที่จะได้ใช้เงินนั้น

ช่วงอายุ 9 ถึง 23 ปี ผมย้ายที่อยู่มา 4 ประเทศ...การย้ายบ้าน นับได้ว่าสิบแห่งในช่วงเวลานั้น ทำให้ผมต้องรู้จักปรับตัวในเรื่องความเป็นอยู่ ให้เป็นคนง่าย ๆ อยู่ง่าย...กินง่าย ปรับตัวให้เข้ากับสถานที่และผู้คนใหม่ ๆ ได้เสมอ เพราะต้องเรียนรู้ผู้คนที่พบเจอและรู้จักปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นอยู่ตลอดเวลา ร่างกายเติบโตไปตามวัยแต่ความคิดภายใน... ผมคิดว่าผมอาจเป็นผู้ใหญ่มากกว่าเพื่อนในวัยเดียวกันด้วยซ้ำไป ซึ่งทำให้ผมมีมุมมองเรื่องของการใช้ชีวิต การแก้ปัญหาหรือเรื่องการติดกับผู้คน ประสบการณ์ต่าง ๆ สอนสิ่งจำเป็นในชีวิตให้กับผมโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลายสิ่งที้นับเป็น Know how ที่ดีสำหรับชีวิตและการทำงาน มาให้ผมจนตลอดทุกวันนี้

เท่าที่จำได้ผมอยู่ไต้หวันก่อนสร้างตั้งแต่เด็ก โตมากับไต้หวัน ผมเข้าไต้หวันก่อนสร้างครั้งแรกตอนอายุ 3 ขวบ ตั้งแต่สมัยนั้นที่เราสร้าง ตึกชาวนูอิสสระ 1 ก่อนเดินทางไปเรียนเมืองนอก เวลาพอไปดูงานผมก็ไปกับเขาด้วย ไต้หวันก่อนสร้างเลยเป็นเหมือนสนามเด็กเล่นของผมเลยก็ว่าได้ ผมเดินเองแบบไม่ต้องมีใครจูงตั้งแต่ตอนนั้น เดินเหินคล่องแคล่วแล้วมีคนงานก่อสร้างผมก็ต้องคอยระวังตัวเอง ผมชอบไปเล่นกองทราย ไปป็นโน่นป็นนี้ในไต้หวันก่อนสร้าง ทำให้เคยชิน...ไม่กลัวซีฟูน เหยียบตะปูกัน ตั้งแต่ 4 ขวบ และรู้สึกว่าการใช้ชีวิตท่ามกลางการก่อสร้างเหล่านั้น เป็นสิ่งที่คุ้นชินมาตลอด

ตอนเกิด พ่อดีพ่อผมได้
ของขวัญจากเพื่อนที่อเมริกา
มาเป็นตุ๊กตาปลาฉลาม ป้าเลย
ตั้งชื่อผมว่า “ปลาฉลาม” และ
เป็นความบังเอิญที่มาตั้งชื่อ
ลูกๆ เป็นซีรีส์ปลา แต่เขาเล่า
ว่าชื่อผม “ฉลาม” ออกเสียง
ใกล้เคียงกับ “วัน”...เป็นลูกคน
แรก ส่วนน้องๆ ของผม ปลา
หรือ “สอง” ให้มีความหมาย
ดีคือดับเบิล และปลาเข็ม เหมาะ
ที่จะเป็นชื่อลูกสาวคนเล็ก...

พ่อกับผมเกิดวันเดียวกัน ป้าบอกว่าเราเกิดราศีเดียวกัน...คงมี
อะไรหลายๆ อย่างคล้ายกัน ป้าชอบค้าขาย...ผมก็ชอบค้าขายเหมือนกัน
ป้าเคยเล่าว่า สมัยเด็กเขายังขายและให้เช่าหนังสือการ์ตูนในโรงหนัง
ที่หาดใหญ่ ห้าขวบก็เริ่มหาเงินเองแล้ว...ป้าผมเป็นพ่อค้า ผมก็เป็น
พ่อค้า ปู่ผมก็เป็นพ่อค้า เราขายสิ่งที่เราเชื่อ และ Believe in มา
ตลอด ขายสิ่งที่เราเชื่อนี้ผมว่าสำคัญนะ มันทำให้เราสามารถ “ขาย”
สิ่งนั้น...อะไรก็ตาม...ได้อย่างจริงใจและรู้จริง สมัยก่อนปู่ผมทำการค้า
มีเรือสำเภาเดินทางไปขายสินค้าเกษตร เช่น ข้าว ข้าวโพด และสิ่งทอ
ขากลับก็เอาโซดาไฟจากมาเลเซียมาขายที่เมืองไทย ทำปิ่นน้ำมัน
และขายผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียมอย่างพวกบิซูเมนให้กับรัฐ
พอช่วงถัดมา ปู่ผมเขามาเริ่มโครงการงานด้านก่อสร้าง ปู่กับป้า

ก็ไม่ได้มี Commitment กันว่าจะต้องไปทำงานแบบเดียวกันนะ ก่อนหน้านั้น ป้าทำงานบริษัทดีคอร์ป (ประเทศไทย) เพราะเขาเรียนจบปริญญาโท มาทางด้านการเงิน ในสาขาเศรษฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยอินเดียนา ที่อเมริกา แต่พอเห็นปู่ต้องการความช่วยเหลือ ป้าผมก็ลาออกจากบริษัท และมาช่วยทำชาวนิสสระทาวเวอร์ 1 ตึกสูงที่สุดในกรุงเทพฯ ในช่วงเวลาหนึ่งที่ผ่านมา

การที่เรามีบางอย่างเชื่อมโยงกันเช่นนั้น มี “หัวธุรกิจ” โดยไม่รู้ตัว... เหมือนเป็นมรดกทางความคิดด้านธุรกิจที่ปู่ส่งต่อให้ป้าผม แล้วผมได้รับต่อมาจากเขาก็คือหนึ่ง

...มุมมองธุรกิจจากรุ่นปู่สู่พ่อ จนมาถึงผม...

ตอนเรียนจบกลับมาจากเมืองนอก ผมไม่ได้กลับมาสร้างตึกกับพ่อ ผม แต่ผมเลือกไปทำโรงแรม และเราไม่ได้เป็นครอบครัวที่ทำธุรกิจเดียว มาโดยตลอด แม้อาจจะมีพื้นฐานอยู่บนธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ก็ตาม เรามองหาสิ่งหลากหลายทำเรื่อยมา ที่สำคัญคือไม่ได้จำเป็นว่าพ่อทำแล้ว เราจะต้องกลับไปช่วย ณ จุดไหนจุดหนึ่ง เขาไม่ได้วางแผนทางไว้ให้แบบนั้น ไม่ได้คาดหวังว่าลูกเรียนจบแล้วต้องมาทำงานให้ครอบครัว บอกแต่ว่า ถ้าจะมาทำงานกับที่บ้าน ก็ต้องเรียนรู้จากการทำงานที่อื่นมาก่อน และยังคงต้องเริ่มต้นโดยรับผิดชอบงานแบบเดียวกับพนักงานทั่วไปเสียก่อนอีกด้วย ไม่ใช่ว่ามาถึงจะได้สิทธิ์ข้ามขั้นมาเป็นผู้บริหารเลยทันที

จะว่าไป ผมจะเลือกทำงานในออฟฟิศที่กรุงเทพฯ กับเขา กินเงินเดือนพนักงานสัก 5-6 หมื่นบาทผมก็อยู่ได้ แต่ผมมองหาผลงานจริง ๆ จัง ๆ ที่สร้างขึ้นมาเป็นของตัวเอง ที่สำคัญผมไม่ได้อยากอยู่ในร่มเงาของเขา

แล้วก็เหมือน “เบบี๋” อยู่ตลอดเวลา

สิ่งเหล่านี้น่าจะเป็นสิ่งที่ป๊าไม่ได้ “สอน” โดยตรง เว้นแต่เรื่องการเรียนแล้ว เขาก็ไม่เคยให้ลูก ๆ ได้อะไรง่าย ๆ แค่ว่าแม่ก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน ถ้าเราไม่ได้ทำเอง...เราก็ไม่มีสิทธิ์ใช้

ที่จริงอยู่กับป๊าแล้วสนุก ผมใช้เวลาอยู่กับเขามากกว่า ในขณะที่แม่จะค่อนข้างเข้มงวดมากกว่าพ่อที่ขี้เล่นกว่า เวลาที่ต้องอยู่กับแม่เลยมักเป็นเวลาที่ผมต้องถูกติวหนังสือหรือเรียนพิเศษ แต่ถึงจะเป็นอย่างนั้นผมก็ได้รสนิยมจากเขาทั้งสองคนมา ป๊าจะชอบเล่นกีฬากลางแจ้ง นอกจากเทนนิสก็มีทั้งเล่นเรือใบ เล่นสกีหรือเดินป่า ชอบสรรหาของอร่อยกิน ส่วนแม่...ชื่อศรีวรา (สวัสดิ์ ชูโต) อีสสระ นี่มาพร้อมกับความใส่ใจเรื่องธรรมะอยู่แล้ว และครอบครัวพี่น้องของแม่ เขาทำโรงเรียนทอสี ที่ใช้หลักในวิถีของพุทธศาสนาสอนเด็ก ซึ่งน้ำของผมเป็นคนดูแลเป็นหลัก ทุกปีเราจะมิกิจกรรมไปปฏิบัติธรรมกันกับครอบครัว ญาติและเพื่อนสนิทของครอบครัวอยู่เป็นประจำ ไม่เดินทางไปที่อุบลราชธานี หรือชลบุรี ก็ที่บ้านไร่ทอสี นครราชสีมา เรื่องการเดินทางผมก็ได้ความชอบแบบของป๊ากับแม่มา คือเป็นอยู่แบบง่าย ๆ แต่ต้องสบาย เรียกว่าพ่อกับแม่ให้ Input ผมเยอะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ชีวิตในแบบที่เรียบง่ายด้วยการที่เป็นแบบอย่างโดยทำให้ดู

ผมได้เรียนรู้จากการดูสิ่งที่ป๊าทำ...เป็นการซึมซับเก็บมาคิดเอา มากกว่า เขาจะไม่ได้สอนแบบบอกให้ทำแบบนั้นแบบนี้ ในเรื่องของการทำงานก็เช่นกัน ระหว่างชีวิตนักเรียนประถม หากไม่ได้ตามป๊าไปไซต์งาน

ก่อสร้าง ถ้ามีโอกาสผมก็จะตามเขาไปออฟฟิศอยู่บ่อยครั้ง ไปนั่งเล่นอยู่ในห้องประชุมด้วย ก็ได้เห็นการทำงานของเขาส่งเหล่านั้นคงทำให้ผมมองเห็นภาพโครงสร้างของงานที่ทำอยู่ในทุกวันนี้ได้ตั้งแต่วัยเยาว์ และอยู่ในบรรยากาศการทำงานมาตลอด เหมือนได้รับการปลูกฝังมุมมองทางธุรกิจมาแต่เด็กโดยไม่ได้ตั้งใจ

ระหว่างที่แต่ละคนในครอบครัวต่างมีอิสระในการใช้ชีวิตของตัวเองไปผมกับน้องๆ ซึ่งมีความชอบไม่เหมือนกัน เราจึงมีพื้นที่ในการใช้ชีวิตและทำงานตามความชอบของแต่ละคน ด้วยความคิดและการทำงานก็คนละแบบกัน มีเรื่องให้ทำงานด้วยกันมากก็ไม่ได้ไม่อย่างนั้นจะทะเลาะกันคือให้ผมทำงานแบบเขาผมก็ไม่ทำ ให้เขามาทำโรงแรมแบบผม เขาก็ไม่ทำ หรือให้เขามาทำงานอยู่ในทีมผม ผมก็ไม่เอา เนื่องจากผมมีระบบของผมอยู่แล้ว สมมติถ้าน้องผมมาแล้วเขาไม่เห็นด้วยกับระบบ เขาก็อาจจะเถียง ซึ่งมันไม่ได้ ผมรับคนมาทำงานในทีม เขาต้องรับระบบแบบนี้ได้ก่อน

“ระบบ” ของงาน ไม่ใช่เป็นแบบว่าใครเข้ามาแล้วอยากเปลี่ยนโน่นเปลี่ยนนี่ น้องผมไม่ได้ทำงานเซอร์วิสมาก่อน ปลาหูก (ดิษฐวัฒน์ อิศสระ) น้องชายผมเขาจะสนใจไปในเรื่องงานออกแบบผลิตภัณฑ์ จึงเหมาะที่จะมาช่วยบริษัทฯ ในส่วนที่มีทีมให้รันแล้วเขาก็เริ่ดงานในส่วนของเขาไปส่วนปลาเข็ม (กริชเพชร อิศสระ) น้องสาวคนสุดท้องก็ชอบไปในเรื่องออกแบบเสื้อผ้า เขาก็ทำงานออกแบบเสื้อผ้าของเขาไป สองคนเขาจะสนิทกัน เขาก็มีวิธีคิดของเขา แล้วเราเป็นพี่น้องกัน แค่นี้ก็เพียงพอแล้ว ดีกว่าจะมาทำงานด้วยกันแล้วคิดเห็นไม่ตรงกัน

